

men når man lægger hindringer i vejen for, at folk, der er i offentlig tjeneste eller hvern, kan udføre det. Det er helt uacceptabelt, at folk enten udøver vold eller lægger hindringer i vejen for, at politi og brandbiler og ambulancer kan nå frem til de steder, hvor de skal udføre deres tjenester. Det er fuldstændig uacceptabelt, og det gælder både i små tilfælde og i grove tilfælde, og der skal der bestemt sættes ind imod det de steder, hvor det foregår.

Men set fra vores synspunkt er det også det, som de regler, der gælder i dag, tager hånd om, fordi man jo, hvis man udøver vold eller truer med det, kan blive straffet inden for en strafferamme på op til 8 års fængsel, altså ganske betydelige straffe. Nogle af de eksempler, der er trukket frem i bemærkningerne, er jo så ting, som rent faktisk falder ind under den her meget betragtelige strafferamme.

Så er spørgsmålet så, om det, der så præcis handler om, når man ikke udøver vold, men bare hindrer, kan straffes hårdt nok i forbindelse med, at man kan komme i fængsel i op til 6 måneder.

Nu har vi det grundlæggende synspunkt, at straffelovsbestemmelser bør ændres, efter at man har konsulteret Straffelovrådet, og det opfordrer vi i øvrigt regeringen til at gøre i enhver henseende, også nu her i forbindelse med den nye bandepakke.

Men jeg vil da gerne sige sådan indledningsvis, også i forlængelse af det, som justitsministeren selv var inde på, at hvis vi står i situationer, hvor nogen altså har lagt hindringer i vejen, der f.eks. har medført, at en ambulance ikke er nået frem i tide til en nødstedt, som måske så i yderste konsekvens mister livet, eller vi snakker om store værdier, der brændes ned osv., så kan man da godt spørge sig selv, om en strafferamme på 6 måneder er tilstrækkelig. Og der vil jeg ikke afvise den del af forslaget, der handler om, at man kan diskutere – det vil så for vores vedkommende kræve, at man også lige involverer Straffelovrådet i det – at hæve strafferammen for de her hindringer i særlig grelle tilfælde.

Men jeg synes, den konservative ordfører var meget præcis i sine betragtninger om, hvorfor man ikke skal indføre minimumsstraffe, for der kan være mange grunde i den anden ende af skalaen til, at det i virkeligheden er meget kloge-re at uddele en bødestraf i forskellige tilfælde. Det med minimumsstraffe er jo et udtryk for, at man ikke har tillid til domstolene. Vi har faktisk tillid til domstolene, og vi er meget glade for, at

både regeringen og regeringspartierne er enige med os i, at man skal forbeholde det med minimumsstraffe helt, helt særlige situationer, og det udgør den her bestemmelse om at hindre udførelsen af offentligt ansattes tjenester eller hvern ikke i tilstrækkelig grad, og derfor kan vi under ingen omstændigheder støtte det her med minimumsstraffe.

Så vi siger nej tak til forslaget her, men ser frem til at modtage regeringens forslag og håber, at man inden da vil forelægge det for Straffelovrådet.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod.

Kl. 15:32

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig med de to foregående ordførere med hensyn til spørgsmålet om minimumsstraf og vigtigheden af at have tillid til domstolene og overlade det til dem ud fra den konkrete sag at fastsætte den konkrete straf. Så det vil jeg ikke sige mere om.

Med hensyn til de problemer, der har været med, at brandfolk, ambulancefolk og politifolk bliver forhindret i deres arbejde, mener jeg, at det er et ganske alvorligt problem. En af de første gange, vi oplevede situationer, hvor brandfolk blev angrebet – jeg tror, det er 3 år siden eller deromkring – spurgte jeg derfor også forsvarsministeren, hvad man gjorde. Nogle steder har man faktisk taget initiativ til, at brandfolk komme ud og snakker med børn og unge og forklarer om deres vigtige arbejde. Der er en del brandvæsener, der også løbende har et arbejde med at tage børn ind, allerede fra de er meget små, så de lærer brandvæsenet at kende. De kommer på besøg, hører om, hvad det er for et arbejde, og hører om, hvorfor det er vigtigt. Jeg tror, at det er af rigtig stor betydning, at man har den dialog, at man prøver at lære børn og unge, hvorfor det er vigtigt ikke at stoppe udrykningskøretøjer, og hvad man kan risikere, hvis man gør det.

Jeg tror også, at det er rigtig vigtigt, at der generelt gøres en stor indsats for at lære børn og unge, at man skal bruge fredelige midler og ikke vold. Der foregår et kæmpe arbejde i vores skoler med at lære børnene konfliktmægling; hver eneste gang nogle begynder at bruge vold, tages der fat i at lære dem, at det ikke er acceptabelt, og i at lære dem, hvad de skal gøre i stedet. Den indsats er der god brug for at få flere ressourcer